

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudca Mgr. Libor Kysucký v spore žalobcu Ľubomíra Osrmana, nar., bytom, Považská Bystrica, zastúpeného Mgr. Vladimírom Karáskom, advokátom so sídlom Stred 60/55, Považská Bystrica proti žalovanému Vladimírovi Pavlíkovi, nar. 10.9.1948, bytom Orlové 75 o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Žalovaný je **povinný** do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zverejniť a minimálne po dobu 30 dní ponechať zverejnenú na webovej stránke registrovanej pod doménou <http://necenzurovane.net> na hlavnej stránke nasledovnú informáciu:

„Ospravedlnenie Ľubomírovi Osrmanovi“

Žalovaný bezprostredne pod nadpisom ospravedlnenia zverejní v čiernej farbe a vo veľkosti a druhu písma názvu článku pôvodne zverejneného žalovaným dňa 26.03.2015 na <http://necenzurovane.net> a <http://necenzurovane.ueuo.com> pod názvom „Ľubomír Osrman, prezývaný Oserman, pravá ruka konšpirátora Smatanu - biele kone Miroslava Stacha“ s nasledovným obsahom:

Ja, Vladimír Pavlík sa ospravedlňujem za zverejnenie článku pod názvom „Ľubomír Osrman, prezývaný Oserman, pravá ruka konšpirátora Smatanu - biele kone Miroslava

Stacha“ zverejneného dňa 26.03.2015. Zverejnením nepravdivých a neoverených tvrdení a hanlivých výrokov v tomto článku, ktoré sa nezakladajú na pravde, som neoprávnené zasiahol do práva Ľubomíra Osrmana na ochranu osobnosti, za čo sa Ľubomírovi Osrmanovi ospravedlňujem."

Žalovaný je **povinný** natrvalo zabezpečiť odstránenie článku zverejneného dňa 26.03.2015 pod názvom „Ľubomír Osrman, prezývaný Oserman, pravá ruka konšpirátora Smatanu - biele kone Miroslava Stacha“ z webovej stránky registrovanej pod doménou <http://necenzurovane.net> do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je **povinný** zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšku **zamieta**.

Žalobca **má nárok** na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zviazal žalovaného zverejniť na webovej stránke registrovanej pod doménou <http://necenzurovane.net> a <http://necenzurovane.ueuo.com> ospravedlnenie a zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50 000 €. Žalobca tvrdil, že:
 - žalobca býva a podniká v Považskej Bystrici
 - prostredníctvom obchodnej spoločnosti má v prenájme kultúrny dom v Považskej Bystrici, pričom zamestnáva niekoľko ľudí v Považskej Bystrici
 - žalovaného pozná v tom smere, že vie, kto to je, no nikdy neboli priatelia a nikdy nemali žiaden konflikt, neboli v obchodnom ani pracovnom kontakte alebo spore a podobne
 - žalovaného pozná ako mnoho ďalších ľudí z Považskej Bystrice, keďže v Považskej Bystrici žije a podniká
 - článok, pod ktorým je podpísaný žalovaný a ktorý je zverejnený na necenzurovane.net a necenzurovane.ueuo.com od 26.3.2015 pod názvom „Ľubomír Osrman prezývaný Oserman, pravá ruka konšpirátora Smatanu - biele kone

Miroslava Stacha“ zasiahol jeho obsahom do osobnostných práv žalobcu zásadným spôsobom

- už samotný názov je hrubo pejoratívny a poškodzujúci dobré meno a povesť žalobcu
- žalobca podal na tunajší súd návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým žiadal, aby žalovaný odstránil z internetovej stránky horeuvedený príspevok a aby sa zdržal publikovania akéhokoľvek príspevku, ktorý nadväzuje na príspevok z 26.3.2015
- tunajším súd uznesením č.k. 7C/138/2015-11 žalovanému nariadil, aby odstránil zo stránky necenzurovane.net a necenzurovane.ueuo.com príspevok, a súčasne mu nariadil, aby sa zdržal publikovania akéhokoľvek príspevku, ktorý nadväzuje na horeuvedený príspevok
- skutkové okolnosti konania žalovaného žalobca podrobne podpísal pod bodom I. svojho návrhu na vydanie predbežného opatrenia
- článok žalovaného zo dňa 26.3.2015 obsahuje nasledovné difamačné tvrdenia:
 - a) „Jeden z tímu Stachových koníkov sa volá Lubomír Osrman, ktorého Smatana ako poslanec mestského zastupiteľstva v Považskej Bystrici sa už niekoľkokrát snažil presadiť do rôznych komisií, kde by bol v pozícii trójskeho koňa“
 - b) „Na prvý pohľad Osrman vyzerá ako bezdomovec, ktorý sa bojí vody ako čert kríža, ale pokiaľ ide o rôzne protispoločenské aktivity, tam sa cíti ako doma.“
 - c) „Druhá možnosť je, že na doporučenie dekana navštívi majiteľov v pozícii odborníka Lubomír Osrman, ktorý im vsugeruje myšlienku, že ide o klenot. Háčik je ale v tom, že toto on nemôže hneď odhadnúť a po zapožičaní za účelom expertízy samozrejme na náklady znalca. V skutočnosti sa obraz po zapožičaní ocitne v rukách dokonalého falzifikátora z Piešťan a ten v priebeh 48 hodín vytvorí dokonalú a nerozoznateľnú kópiu a nakoniec k majiteľovi sa vráti falzifikát stým, že nejde o hodnotný obraz, že znalec sa mýlil, pričom originál je v tých správnych rukách.“
 - d) „mal Lubomír Osrman cestovať spolu s farárom do Rakúska s 12 obrazmi za účelom predaja. Avšak farára prepadla myšlienka, že jeho učeň Osrman ho môže oklamať a tak sa vybral s obrazmi do Rakúska o deň skôr.“
 - e) „V ten deň, keď vyšla informácia, že farár je zavretý, Osrman ako keby bol v šoku, pustil do nohavíc, bezprizorné sťahoval dôležité a hodnotné, ale aj kópie obrazov zo svojho brlohu v centre mesta, kde to bolo obrazmi a sochami zapratané, na známe, ale aj neznáme miesta. Počas väzby farára bol Osrman akoby v bdelej kóme, prijímal iba nevyhnutné tekutiny.“
 - f) „Osobne aj Osrman bol rád, že sa farár vrátil, nakoľko ich právny vzťah v zmysle zmluvy o prenájme kultúrneho domu v Bytči by nebolo dobré k zverejneniu.“
- žalovaný pred zverejnením tohto článku neoslovil žalobcu, aby sa k tvrdeniam v ňom uvedeným mohol vyjadriť a ktoré tvrdenia a výrazy uvedené v tomto článku sú hrubo osočujúce, nezmyselné a ničím nepreukázané
- žalobca netuší, od koho má žalovaný dané tvrdenia, no len z obsahu článku možno dovodiť, že sú to nezmysly
- žalovaný pri svojej neriedkej publikačnej činnosti má dostatok skúseností, aby vedel posúdiť, čo z obsahu článku možno považovať za výmysel, čo by mal žiadať preukázať od svojho zdroja a nie nekriticky bez ďalšieho preberať
- žalobca je po zverejnení článku vnímaný svojím okolím ako gauner, ktorý žije nečestne a z nelegálnych zdrojov

- žalovaný obviňuje žalobcu z účasti na trestnej činnosti falšovania, podvodu a nelegálneho vývozu a hovorí o ňom ako o koníkovi - nastrčenej osobe podnikateľa Miroslava Stacha
- žalobca bol viackrát svojimi známymi viackrát konfrontovaný s obsahom tohto článku
- uverené tvrdenia sú nepravdivé
- žalovaný v tomto článku poskladal množstvo klamstiev a nepravdivých informácií
- žalobcovo dobré meno a povesť bola hlboko znížená týmto článkom, čo sa deje tým, že žalobca je oslovaný svojimi známymi v tom smere, čo je na tom článku pravda a čo nie. Už len táto samotná skutočnosť zasiahla do jeho dobrého mena a povesti, keď musí čeliť takýmto nezmyselným a neopodstatneným otázkam.
- žalovaný vyššie citovanými difamačnými výrazmi, ktorými vyjadruje svoj subjektívny hodnotiaci úsudok, pričom hlavným cieľom je zneuctenie a poníženie osoby žalobcu, zasiahol do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti žalobcu
- citované výrazy žalovaného predstavujú neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu a tento možno považovať za protiprávny
- výrazy použité žalovaným (koník, učeň, biele kone) sa používajú na označenie a hodnotenie osoby najmä z hľadiska spôsobu obstarávania živobytia. Ak sú tieto výrazy spojené s menom žalobcu a sú verejne prístupné, sú už len tieto spôsobilé vyvolať zníženie ľudskej dôstojnosti žalobcu.
- žalovaný ani v čase podania žaloby nerešpektuje predbežné opatrenie č.k. 7C/138/2015-11 a článok neodstránil a uverejnil obsahovo nadväzujúci článok s názvom „Kto je sudca Okresného súdu v Považskej Bystrici JUDr. Róbert Jankovský, ktorý sa podpísal pod uznesenie“
- v prípade, ak predpoklady, z ktorých kritika vychádza, nie sú pravdivé, alebo ak je hodnotiaci úsudok difamujúci, nemožno považovať za prípustnú. Kritika sa musí vyvarovať všeobecných súdov, ktoré sa neopierajú o potrebné konkrétne skutočnosti, a nemôže sledovať cieľ ohovárania, poníženia, urážky, príp. škandalizácie určitej osoby
- článok žalovaného svojím obsahom zasahuje do práva na ochranu osobnosti, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti žalobcu garantovaného najmä článkom 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, článkom 16 ods. 1 Ústavy a§ 13 Občianskeho zákonníka
- právo a sloboda sú obsahovo obmedzené právami iných, či už tieto práva vyplývajú ako ústavne zaručené z ústavného poriadku alebo iných zákonov chrániacich celospoločenské záujmy či hodnoty
- právo vyjadrovať názory môže zbaviť právnej ochrany nielen obsahové obmedzenie, ale i forma, ktorou sa názory vyjadrujú. Ak vybočí publikovaný názor z medzí všeobecne uznávaných pravidiel slušnosti v demokratickej spoločnosti, stráca tým charakter konkrétneho úsudku a ako taký sa spravidla očitá už mimo medzí právnej ochrany.
- ak k zásahu do osobnostných práv dôjde slovom, treba pri skúmaní primeranosti konkrétneho výroku v prvom rade odlíšiť, či sa jedná o skutkové tvrdenie, alebo hodnotiaci úsudok, pretože podmienky kladené na prípustnosť každej z týchto kategórií sa líšia. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania (pravdivosť tvrdenia je teda overiteľná). Hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému

faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných subjektívnych kritérií.

- aj hodnotiaci úsudok môže byť excesom a nemusí byť v súlade so slobodou prejavu, a to najmä vtedy, keď hodnotiaci úsudok nemá žiadny skutkový základ, od ktorého by sa odvíjal
 - vzhľadom na obsah príspevku nie je postačujúca satisfakcia len vo forme ospravedlnenia a preto žiada, aby bol žalovaný zviazaný k náhrade nemajetkovej ujmy vo výške 50 000 €, pretože je správne, aby žalovaný znášal nielen morálnu, ale aj materiálnu zodpovednosť za nepravdivé a protiprávne konanie, ktorého sa vo vzťahu k žalobcovi dopustil (č.l. 1)
 - žalovaný sa nemôže odvolávať na realizáciu slobody prejavu a na prinášanie informácií o veciach verejného záujmu. Nemôže tvrdiť o niekom, že je kriminálnik alebo bielym koňom bez toho, aby bola právoplatným rozsudkom preukázaná akákoľvek trestná činnosť. Žalobca nebol ani trestne stíhaný, ani nebolo začaté trestné stíhanie, ani nevystupuje v žiadnom inom konaní ako spolupáchateľ, resp. obvinený.
 - pod pojmom „biely kôň“ sa rozumie osoba nastrčená k páchaniu trestnej činnosti, pričom biely kôň figuruje ako páchatel'.
 - nemajetkovú ujmu v žalovanej výške požaduje preto, že pri zadaní mena a priezviska žalobcu do ktoréhokolvek vyhľadávača tento zobrazí minimálne v prvých dvoch alebo troch odkazoch odkaz na stránku, kde bol zverejnený tento článok a bežný čitateľ alebo užívateľ internetu môže získať nepravdivé informácie o žalobcovi
web necenzurovane.net mal v čase zverejnenia článku návštevnosť cca 1,5 milióna a nejde teda o bezvýznamný web
 - článok je aj po 5 rokoch stále prístupný na webe a do dnešného dňa šíri nepravdivé informácie o žalobcovi
 - žalobca nebol oslovený, aby sa vyjadril ku skutočnostiam uvedených v tomto článku
 - dosah informácií zverejnených na webe je významnejší ako zverejňovanie takýchto informácií cez printové médiá, a to už v súvislosti s tým, že tieto informácie sú stále dohľadateľné a vystupujú na prvých miestach na internete.
 - suma 50 000 € je primeraná, a to navyše s tým, že žalovaný po začatí tohto konania dával rôzne podnety na rôzne orgány, a to vrátane polície, pričom žalobca bol aj vypočúvaný NAK-ou, expozitúra Banská Bystrica, kde v danej veci musel vycestovať do Banskej Bystrice a brániť sa aj proti nepodloženým trestným oznámeniam žalobcu (č. 1. 284).
2. Žalobca ak dôkaz označil výsluch svedkov Pavla Trnku, Romana Ošlejšeka, Jany Osрман, Jána Haranta (č.l. 3), štatistiky návštev stránky www.necenzurovane.net(čl. 282), výsluch žalovaného, printscreen neznámej stránky (č. 1. 307), printscreen zo stránky seredonline.sk.
 3. Žalobca ako prostriedky procesného útoku použil skutkové tvrdenia uvedené v odseku 1 a návrhy na vykonanie dôkazov uvedené v odseku 2.
 4. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť a tvrdil, že:
 - pre pokračovanie prejednávania žaloby existujú vážne prekážky

žalobca v rozpore so štandardnou praxou a hospodárnosťou súdneho konania nepodal návrh na ochranu osobnosti súčasne s návrhom na vydanie predbežného opatrenia

pokiaľ mu súd v konaní sp.zn. 7C/138/2015 uložil povinnosť odstrániť údajne z jeho internetových stránok články týkajúce sa podozrenia zo spoluúčasti žalobcu na trestnej činnosti, toto rozhodnutie je nevykonateľné a zmätočné, nakoľko nikdy nebol vlastníkom ani prevádzkovateľom týchto internetových stránok a ani nemá potrebné technické schopnosti

návrh bol podaný na základe uvedenia nepravdivých skutočností, čo chcel preukázať výpoveďou svedka pred políciou, ktorá o tej istej veci doposiaľ právoplatne nerozhodla

keďže vyšetrovanie polície a prokuratúry nie je doposiaľ právoplatne ukončené a návrh na vydanie predbežného opatrenia bezprostredne súvisí s predmetným návrhom, existuje prekážka, ktorá bráni prejednaniu veci sp.zn. 6C/197/2015 Okresný súd Považská Bystrica nezákonne rozhodol o návrhu na začatie exekúcie na základe návrhu žalobcu

pre začatie exekúcie sp.zn. Ex 406/2015 neexistoval vykonateľný exekučný titul z toho dôvodu bolo podané trestné oznámenie pre podozrenie zo zneužívania právomoci verejného činiteľa, o čom doposiaľ nebolo rozhodnuté, čo považuje za ďalšiu prekážku brániacu v prejednaní veci sp.zn. 6C/197/2015

žaloba je podaná na základe nepravdivých skutočností a zo strany žalobcu a súdu sa jedná o marenie spravodlivosti

podal trestné oznámenie pre podozrenie z nepravdivej výpovede pred policajtom a krivé obvinenie, o ktorom doposiaľ taktiež nie je právoplatne rozhodnuté, čo tiež bráni začatiu prejednávania veci sp.zn. 6C/197/2015 (č. 1. 14)

podaniu návrhu na ochranu osobnosti predchádzalo podanie trestného oznámenia na neho za to, že na webovom portáli necenzurovane.net a necenzurovane.ueuo.com zaslal článok o závažnej trestnej činnosti z podielníctva, na ktorej bol dôvodne podozrivý žalobca

- skutočnosť, že páchatelia neboli usvedčení z dôvodu zasahovania do nezávislosti orgánov činných v trestnom konaní, ako je to na Slovensku všeobecne zaužívané, ešte neznamená, že sa zločin nestal, rovnako ako neznamená, že ak niekto niekoho zavraždí, nie je vrahom a zločincem
- ako človek, ktorý verejne publikuje, má plné právo písať o podozreniach z trestnej činnosti aj v prípade, ak vplyvní ľudia majú vyšetrovanie a ovplyvňujú políciu, prokuratúru a súdy, ako sa to bežne na Slovensku robí
- polícia trestné oznámenie zamietla a žalobca sa zľakol jeho výzvy na konfrontáciu na políciu, čo odmietol; keď nepochodil na políciu, skúsil to cez Okresný súd v Považskej Bystrici a spoločne sa prejavilo zločinné spolčenie, ktorým ho chceli fyzicky a ekonomicky zlikvidovať
- uznesenie sp.zn. 7C/138/2015 bolo nevykonateľné, pretože ako dôchodca a technický antitalent nikdy nemal ani nespravoval žiadnu internetovú stránku
- exekútorka mu zakázala nakladať s jeho majetkom, čím ho ako zdravotne ťažko postihnutého po mozgovej príhode chceli fyzicky zlikvidovať
- nikto na Slovensku nenapísal toľko článkov o antizločineckých, mafiánskych gauneroch ako on, pričom nikdy nenapísal nič, čo nemá overené

- má dostatok informácií o tom, že je vyvíjané abnormálne úsilie zistiť, kto mu tie informácie dal, lebo vtom lietajú omnoho väčšie ryby ako je Osrman, a tohto svedka potom zlikvidovať (č.l. 46)
- podal sťažnosť ministerke spravodlivosti SR na postup Okresného súdu Považská Bystrica
- Generálnej prokuratúre dňa 19. 7. 2016 zaslal žiadosť o poskytnutie štatútu chráneného svedka
- žaloba je nevykonateľná, účelová a zjavne nezákonná
- dôkazné bremeno je na strane žalobcu, ktorý nepreukázal, že je vlastníkom alebo prevádzkovateľom internetovej stránky, z ktorej má odstrániť predmetný článok
- žalobca podaním účelovej žaloby zneužíva Okresný súd Považská Bystrica na marenie vyšetrovania nových okolností týkajúcich sa podozrenia z trestnej činnosti, o ktorej vo verejnom záujme informoval v predmetnom článku (č. 1. 94)
- dňa 21. 6. 2016 jeho právna zástupkyňa JUDr. Bizíková podala Ústavnému súdu sťažnosť pre porušenie základného práva na súdnu ochranu
- generálnej prokuratúre podal trestné oznámenie vo veci nových okolností trestnej činnosti, z ktorej je podozrivý žalobca
- nie je možné, aby na internetových stránkach necenzurovane.net a necenzurovane.ueuo.com uverejnil ospravedlnenie, pretože nie je a nikdy nebol ako dôchodca a technický diletant vlastníkom ani prevádzkovateľom týchto webových stránok
- stránka necenzurovane.ueuo.com ani neexistuje
- pokiaľ má zaplatiť 50 000,- € žalobcovi, jeho dôchodok je 390,- € a jedná sa o justičnú popravu (č. 1. 110)
- súdu doručil listinný dôkaz — výpis o registrácii internetovej stránky necenzurovane.net, ktorý jednoznačne a nevyvrátiteľne dokazuje, že nie je a nikdy nebol majiteľom ani prevádzkovateľom tejto internetovej stránky
- predložil dostatok podkladov, ktoré by postačovali k zamietnutiu tohto účelového žalobného návrhu, ktorého jediným cieľom je umlčať ho za každú cenu
- súdne pojednávania ho traumatizujú a ohrozujú na živote (č. 1. 138)
- na necenzurovane.net a necenzurovane.ueuo.com, kde prispieva, bol dňa 26. 3. 2015 uverejnený článok „Lubomír Osrman prezývaný Oserman, pravá ruka konšpirátora Smatanu - biele kone Miroslava Stacha“, pod ktorým bol podpísaný ako autor. Obsah článku mu diktoval človek, ktorý dopodrobna poznal jej priebeh, vrátane Osrmanovej úlohy v tejto kauze. Osrman podal trestné oznámenie za ohováranie, ktoré riešilo 00 PZ v Považskej Bystrici, ktoré mu povedalo, že kauzu pošlú ako priestupok na príslušný úrad, s čím on nesúhlasil a žiadal, aby to bolo odstúpené kriminálnemu oddeleniu OR PZ, nakoľko jeho svedok trval na tom, aby vo vzájomnej konfrontácii pred vyšetrovateľom mohol kriminálnika Osrmana usvedčiť z toho čo mu do článku nadiktoval.
- Osrman konfrontáciu odmietol, pričom nespochybňoval osobu jeho svedka
- dostalo sa mu do uší, že za napísanie predmetného článku ho pripravia o majetok, urobia z neho bezdomovca a doženú ho k predčasnej smrti, čo sa začalo realizovať
- sudca sa nevysporiadal s tým, prečo Osrman odmietol konfrontáciu s jeho svedkom, na čo jeho svedok reagoval vyjadrením, že Osrman klame, pokiaľ tvrdí, že Pavlík napísal o ňom klamstvá - o kauze Trnku a obrazov. Všetko, čo bolo v spomenutom článku napísané, je pravdou (Č. 1. 146)
- skutočnosti, ktoré sú uvedené v článku, mu diktoval svedok, ktorý bol do týchto

- udalostí zapojený a dokonca sa na istej operácii aj zúčastnil
- pokiaľ v súvislosti s týmto článkom žalobca podal trestné oznámenie, toto oznámenie bolo postúpené na priestupkové konanie; žalovaný sa však asi pol hodinu spolu so svedkom snažil presvedčiť vyšetrovateľa na obvodnom oddelení, aby vec postúpil z dôvodu verejného záujmu na kriminálny odbor Okresného riaditeľstva PZ
 - toto konkrétne vysvetľoval majorovi Gadušovi, ktorému povedal, že trvá na tom, aby bol žalobca, ktorý podal trestné oznámenie, konfrontovaný so svedkom, ktorý mu článok diktoval
 - po nejakom čase mjr. Gaduša požiadal, aby ho informoval o tom, ako sa bude postupovať ohľadne tejto konfrontácie
 - požiadal spolu so svedkom, ktorý mi článok diktoval, o to, aby Generálna prokuratúra zaradila svedka do programu ochrany svedkov, nakoľko svedok mal obavy o svoj život a zdravie, nakoľko tam figuruje Ján Čamogurský a vysokopostavený nitriansky biskup
 - zastáva názor, že tam nebol najmenší problém, aby žalobca súhlasil s konfrontáciou
 - nie je majiteľom ani prevádzkovateľom webstránky uwv.necenzurovane.net: on je len prispievateľom na túto webovú stránku (č. 1. 284)
 - nedôvodnosť a nezákonnosť podanej žaloby vyplýva aj z vyjadrenia Úradu špeciálnej prokuratúry k zverejneniu komunikácie s M. Kočnerom v STV 3. 9. 2019, v zmysle ktorého ak sa niekto rozhodol, či už v dobrom úmysle, vo všeobecnom záujme, alebo akokoľvek to nazvete, zverejňovať tieto informácie, môžeme to jedine zobrať na vedomie. Analogicky aj žalovaný zverejnil informácie vo všeobecnom a verejnom záujme, aby týmto dosiahol ich prešetrenie. Nemôže byť preto perzekvovaný a zastrášaný
 - doposiaľ orgány činné v trestnom konaní nevykonali vo veci prešetrenia nových okolností žiadne úkony, ktoré by jeho tvrdenia potvrdili alebo vyvrátili (č. 1. 330).
5. Žalovaný ako dôkaz označil trestné oznámenie z 28.6.2015, oznámenie o podozrení z trestného činu z 30.6.2015, sťažnosť z 19.7.2015 (č. 1. 23), výpis záznamu internetovej stránky (č. 1. 148). výsluch žalobcu (č.l. 285), uznesenia o tom, ako bolo ukončené prešetrenie trestného oznámenia žalobcu, ako bol rozhodnuté v priestupkovom konaní a vyjadrenie ObOPZ k dôvodom nepostúpenia veci kriminálnej polícii (č. 1. 288).
6. Súd považoval za nesporné, že dňa 26.3.2015 bol na internetovej stránke www.necenzurovane.sk uverejnený článok s názvom "Lubomír Osrman, prezývaný Oserman, pravá ruka konšpirátora Smatanu - biele kone Miroslava Stacha", ktorý obsahoval nasledovné tvrdenia:
- Jeden z tímu Stachových koníkov sa volá Lubomír Osrman, ktorého Smatana ako poslanec mestského zastupiteľstva v Považskej Bystrici sa už niekoľkokrát snažil presadiť do rôznych komisií, kde by bol v pozícii trójskeho koňa
 - Na prvý pohľad Osrman vyzerá ako bezdomovec, ktorý sa bojí vody ako čert kríža, ale pokiaľ ide o rôzne protispoločenské aktivity, tam sa cíti ako doma
 - druhá možnosť je, že na doporučenie dekana navštívi majiteľov v pozícii odborníka Lubomír Osrman, ktorý im vsugeruje myšlienku, že ide o klenot. Háčik je ale v tom,

že toto on nemôže hneď odhadnúť a po zapožičaní za účelom expertízy samozrejme na náklady znalca. V skutočnosti sa obraz po zapožičaní ocitne v rukách dokonalého falzifikátom z Piešťan a ten v priebeh 48 hodín vytvorí dokonalú a nerozoznatelnú kópiu a nakoniec k majiteľovi sa vráti falzifikát s tým, že nejde o hodnotný obraz, že znalec sa mýlil, pričom originál je v tých správnych rukách

- mal Ľubomír Osrman cestovať spolu s farárom do Rakúska s 12 obrazmi za účelom predaja. Avšak farára prepadla myšlienka, že jeho učen' Osrman ho môže oklamať a tak sa vybral s obrazmi do Rakúska o deň skôr.“
- v ten deň, keď vyšla informácia, že farár je zavretý, Osrman ako keby bol v šoku, pustil do nohavíc, bezprizorné sťahoval dôležité a hodnotné, ale aj kópie obrazov zo svojho brlohu v centre mesta, kde to bolo obrazmi a sochami zapratané, na známe, ale aj neznáme miesta. Počas väzby farára bol Osrman akoby v bdelej kóme, prijímal iba nevyhnutné tekutiny.“
- osobne aj Osrman bol rád, že sa farár vrátil, nakoľko ich právny vzťah v zmysle zmluvy o prenájme kultúrneho domu v Bytči by nebolo dobré k zverejneniu.

Súd považuje za nesporné aj to, že:

- to bol práve žalovaný, kto je autorom príspevku a kto príspevok s názvom „Ľubomír Osrman, prezývaný Oserman...“ uverejnil na internetovej stránke www.necenzurovane.net
- že pri zadaní mena a priezviska žalobcu do ktoréhokoľvek vyhľadávača tento zobrazí minimálne v prvých dvoch alebo troch odkazoch odkaz na stránku, kde bol zverejnený článok, ktorý je predmetom žaloby
- že v marci 2015 bola predmetná webová stránka navštívená 1,5-miliónkrát
- že predmetný článok je na webe aj v súčasnosti.

7. Súd považuje za preukázané, že horeuvedený článok odoslal na e-mailovú adresu uverejnenú na stránke necenzurovane.net práve žalovaný (č. 1. 16).

Súd považuje za preukázané, že dňa 2.7.2019 mala stránka www.necenzurovane.net 3 409 586 návštev (č. 1. 282).

Súd považuje za preukázané, že dňa 1.12.2019 mala stránka necenzurovane.net 3 516 142 návštev (č. 1. 359).

Súd považuje za preukázané aj to, že držiteľ domény necenzurovane.net má aktivovanú službu ochrany súkromia a meno skutočného držiteľa domény je teda nahradené dátami poskytovateľa služby ochrany súkromia, ktorým je whoisproxy.ru (č. 1. 148, 360).

Súd považuje (výsluchom žalovaného) za preukázané, že uverejňovanie článkov žalovaného na stránke www.necenzurovane.net prebieha tak, že on najskôr na počítači napíše článok a tento následne pošle na e-mailovú adresu. Prijemca tejto správy následne článok publikuje na internete. Predmetná stránka pôvodne od žalovaného chcela, aby sa sám naučil postup, ako článok publikovať na internete, ale keďže tento je technický diletant, naďalej sa postupuje hore opísaným spôsobom, t.j. článok sa pošle na e-mailovú adresu. Tieto e-mailové kontakty na osoby, ktoré stránku obhospodarujú, sú uverejnené na tejto stránke, a teda nebol problém tieto osoby o uverejnenie požiadať. Tieto osoby mu poslali aj 2 strany textu v anglickom jazyku, ktorý text má preukazovať, že nie je majiteľom ani prevádzkovateľom predmetnej stránky. Nevie mená a priezviská osôb, s ktorými komunikuje prostredníctvom týchto e-mailov, ale tieto osoby sú niekde v Rusku, v Anglicku a že kedysi boli v Austrálii. On komunikuje s osobami, ktoré zabezpečujú prevádzku stránky, v slovenskom jazyku. Keď posiela článok, k tomuto uvedie dodatok „článok na uverejnenie“. Nedávno

uverejnil článok, v ktorom zaútočil na pána Kisku, ktorý označuje Rusko za vojnového štváča. V tomto článku poukazoval na to, že nikto okrem Rusov nezažil také vojnové hrôzy, že obrancovia Leningradu a Stalingradu jedli najskôr psov, a potom mŕtvych ľudí. K tomuto môjmu článku následne boli pridané neviem kým ďalšie dokumenty venované práve kanibalizmu pri obliehaní Stalingradu a Leningradu. **On o týchto veciach píše a nerozumie im.** Nevie, kto je prevádzkovateľom predmetnej stránky. Na predmetnej internetovej stránke bola uverejnená jeho fotografia a text, že pre prevádzkovateľa stránky je čťou, že ich prispievateľom je signatár Charty 77 Vladimír Pavlík. E-mailovú adresu pavlik@necenzurovane.net pozná, ale že táto bola zrušená a že to bola jeho adresa, pričom však jemu bolo takýchto adries pridelených viac, nakoľko ho rôzni ľudia obviňovali napr. z toho, že je pedofil a že spal s vlastnou matkou. Osoby, ktoré tieto správy mu napísali, však polícia už zistila. Nepamätá si, na akú konkrétnu e-mailovú adresu zaslal článok, ktorý je predmetom tohto konania. Informácie uvedené v článku si overil tak, že článok mu diktovala konkrétna osoba, ktorá mala na konfrontácii so žalobcom pred vyšetrovateľom polície. Žalobcu nekontaktoval, aby mu oznámil, že o ňom chce uverejniť článok. Informácie uvedené v článku považuje za pravdivé na základe toho, že osoba, od ktorej tieto informácie získal, v predstihu a aj stále trvá na konfrontácii so žalobcom. Nepozná žiadnu osobu, ktorá by žalobcu volala „Oserman“. Jeho zdroj okrem svojich tvrdení žalovanému nepredložil žiadne iné dôkazy, ale hovoril, že takéto dôkazy predloží v prípade konania NAK-e. Pána Trnku nepozná, dovedy nepočul ani o žalobcovi, nepozná ani meno a priezvisko falšovateľa obrazov z Piešťan a nepozná ani žiadnu takú osobu, ktorej by žalobca vymenil pravý obraz za falšovaný obraz. Pokiaľ použil termín „biely kôň“, on tomu rozumie tak, že biely kôň je osoba, na ktorú politici, konkurzná mafía a rôzni podnikatelia prepisujú svoje veci. To, do akých komisií mal byť žalobca nominovaný, vie iba jeho zdroj (č.l. 285).

Súd považuje (výsluchom svedkyne Jany Osrmán) za preukázané aj to, svedkyňa bola na existenciu článku uverejneného na internetovej stránke Necenzurované upozornená inými ľuďmi. Následne si tento článok prečítala a bola z toho v šoku. Tento článok veľmi zasiahol do jej manželstva. Jej manžel je od uverejnenia článku až do súčasnosti z toho nervózný, čo sa premieťa aj do ich osobného života. Nepozná nikoho, kto by jej manžela volal menom Oserman. Pozná pána Juraja Smatanu, ktorý je tiež zmienený v predmetnom článku, ktorý je slušný človek, pričom jej manžel nikdy s pánom Smatanom spolu nepodnikali (č. 1. 311).

Súd považuje (výsluchom svedka Romana Ošlejšeke) za preukázané aj to, že svedok si niekedy v roku 2015 (a nielen on, ale aj okolie) všimol, že u pána Osrmána došlo k akémusi zníženiu pracovnej výkonnosti, čo sa nakoniec prejavilo aj v tom, že naša firma začala mať menej zákaziek. Snažil sa teda zistiť, čo je vo veci. Pán Osrman o tom moc hovoriť nechcel, ale nakoniec mu predsa len povedal, že nejaký pán o ňom na internete napísal nejaké veci, ktoré nie sú pravdivé, a že potrebuje skrátka nejaký čas, aby sa s tým vysporiadal. Vo firme mali nejakým spôsobom podelenú prácu a svedka zaujímalo, prečo práca, ktorú má robiť pán Osrman, urobená nie je, resp. nebola vykonaná tak, ako som bol zvyknutý. Pán Osrman bol totiž v tom čase roztržitý a akoby duchom neprítomný. Svedok sa rozprával aj s manželkou pána Osrmána, od ktorej sa dozvedel, že aj doma sa pán Osrman po uverejnení tohto článku začal správať inak. V rámci ich spoločnosti je práve pán Osrman odborníkom na umelecké záležitosti, pričom svedok sa v týchto veciach nevyzná. V tom období mali rozpracovaný jeden obchod s umením, ktorý sa mal uskutočniť v Prahe. Nakoniec

však k realizácii tohto obchodu ani nedošlo práve pre zníženie pracovnej výkonnosti pána Osrmana. Svedok sporadicky predmetný článok čítal a myslí si, že to, čo je tam uvedené, sú blbosti. Pokiaľ ide o pána Smatanu, on pozná a v rámci podnikania sa dostal do kontaktu iba s tým pánom Smatanom, ktorý bol, resp. je viceprimátorom v Považskej Bystrici, resp. zastáva nejakú vyššiu funkciu na Mestskom úrade v Považskej Bystrici. V období po uverejnení článku sa ho viacerí ľudia pýtali na to, čo je s Lubom, ale svedok si nie je istý, či táto ich otázka smerovala práve k predmetnému článku, a svedok sa nazdáva, že motívom pýtajúcich sa bolo výlučne to, že si všimli zmenu v chovaní žalobcu (č. 1. 311).

Súd považuje (výsluchom svedka Pavla Trnku) za preukázané aj to, že svedok z videnia pozná JUDr. Čarnogurského. Tento ho však ako klienta nikdy nezastupoval, a to ani v čase, keď bol v Rakúsku. So žalobcom sa o umení iba rozprával, ale žiadny obchodný vzťah týkajúci sa umenia s ním nemal a ani s ním nespolupracoval pri predaji nejakých obrazov. Svedok nepozná nejakú osobu z Piešťan, ktorá sa zaoberala kopírovaním obrazov. Poznal tam iba pána Ivana Mrázika, bývalého primátora Piešťan, ktorý mal záujem o umenie. Tento pán Mrázik však zomrel, o čom sa svedok dozvedel niekedy pred 15 rokmi. Nikdy nemal cestovať s pánom Osrmanom do Rakúska. Pokiaľ ide o udalosti, ktoré sa mu stali v Rakúsku, svedok mal nejaké obrazy, ktorých pravosť si chcel overiť. Určité vyjadrenie na základe fotografií k pravosti týchto obrazov mu poskytol pán Hungensen ale aj tak bolo treba nejaké podrobnejšie skúmanie. Známi teda svedkovi vybavili možnosť, aby pravosť týchto obrazov preskúmala spoločnosť Sotheby's v Rakúsku. Svedok preto v roku 2007, možno 2008 s týmito obrazmi odišiel do Rakúska, aby to tam táto spoločnosť Sotheby's overila. Tam ho však zaistila rakúska polícia, pričom cca po 25 dňoch ho bez akýchkoľvek papierov prepustili. Rakúska polícia mu vrátila aj predmetné obrazy. Nebol odsúdený za žiadny trestný čin ani v Rakúsku, ani na Slovensku. Žalobca ani nevedel o tom, že svedok ide s obrazmi do Rakúska. Nevie ani o tom, že by pán Osrman mal nejakú prezývku, resp. že by ho nejaká tretia osoba nazývala nejakou prezývkou. Po tom, ako bol prepustený z rakúskej väznice a po tom, ako mu boli vrátené obrazy (rakúska polícia tieto svedkovi vrátila prostredníctvom špecializovaného trestného súdu v Pezinku), svedok už nepodnikal žiadne kroky smerujúce k tomu, aby sa overila pravosť obrazov. Niektoré z tých obrazov, ktoré viezol do Rakúska za účelom expertízy, si kúpil od rôznych známych, resp. niektoré mu boli darované.

Súd považuje (výsluchom žalobcu) za preukázané, že tento sa cíti hlboko dotknutý konaním pána Pavlíka. Tohto nikdy nepoznal. Dôvod jeho konania však tuší - ide totiž o to, že svedok, ktorého zmieňuje žalovaný, ostal dlžný jeho spoločnosti nejaké peniaze. Spoločnosť žalobcu preto podala návrh na súd, ktorým sa domáhala zaplataenia týchto peňazí, Hoci tomuto svedkovi odpustil 3 000 €, svedok žiadne peniaze nezaplatil a preto ho spoločnosť žalobcu dala na exekúciu. Cca 2 mesiace po tom, ako bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, bol uverejnený článok na stránke necenzurovane.sk. Žalovaný na neho stále podáva rôzne trestné oznámenia, keď napr. po minulom pojednávaní bol predvolaný na políciu z dôvodu, že pán Pavlík na neho podal trestné oznámenie, v ktorom ho obvinil zo zločinu zasahovania do nezávislosti súdu. Dôveryhodný svedok už trikrát zmenil svoje priezvisko, hoci on, ktorého priezvisko bolo pošpinené, si svoje nechal. Manželka tohto dôveryhodného svedka robila na fare pána Trnku upratovačku. Žalobca prišiel na túto faru v dňoch, keď bol pán Trnka zadržaný v Rakúsku. Žalobca sa s ním totiž chcel skontaktovať, avšak

60/197/2015

6C/197/2015

žiadnu odpoveď nedostal a preto chcel zistiť, či sa niečo pánovi Trnkovi nestalo a osobne ho išiel navštíviť. S pánom Trnkou nemal žiadne obchodné vzťahy týkajúce sa umenia, hoci aj on sám je zberateľ. Toto leto mal vážne zdravotné problémy súvisiace práve s touto situáciou. Hoci súčasťou demokracie je aj sloboda slova, neznamená to, že pán Pavlík môže hovoriť klamstvá. Sloboda slova nie je právo na klamstvo. Nikdy nebol poslancom mestského zastupiteľstva v Považskej Bystrici a že pán Smatana sa ho nikdy nesnažil presadiť do nejakých komisií mestského úradu. Po uverejnení tohto článku sa cítil veľmi neprijemne a 2, možno 3 mesiace nespával. Ak by vedel, že pán Trnka sa chystá odviezť do Rakúska nejaké obrazy, ja by som mu v tom zabránil, nakoľko ja poznám pravidlá, ako pri takýchto vývozoch umeleckých diel postupovať. Taktiež mu vadí tá vymyslená prezývka. Po uverejnení článku mal telefonáty z celého Slovenska. Ja pritom poznám nielen obyčajných ľudí, ale aj ľudí, ktorí majú nejaký vplyv, a ja on sa im snažil vysvetliť, aká je pravda, i keď na druhej strane človeku, ktorý je z Bratislavy, sa takéto veci ťažko vysvetľujú. Nie každý mu však uveril a po uverejnení článku sa teda zmenilo chovanie ľudí voči mne. Ide o to, že je zberateľ obrazov, pričom ostatní ľudia prestali dôverovať jeho názoru ohľadom pravosti obrazov keď nejakému inému zberateľovi ukazoval svoje obrazy, u niektorých týchto zberateľov bolo vidno, že mu nedôverujú. Skrátka - stratil tú vážnosť v kruhoch zberateľov, ktorá dovtedy mal. Poškodilo ho to aj v práci, nakoľko prvých niekoľko dní prestal chodiť do práce, nakoľko sa hanbil vyjsť na ulicu. V takej situácii si totiž myslíte, že všetci sa na vás pozerajú, že všetci vedia, kto ste. Práca ho prestala baviť. Hoci vedel, že veci napísané v článku nie sú pravdivé, pri rozhovoroch s inými ľuďmi cítil, že hoci títo sa ho možno priamo nepýtajú na predmetný článok, keď sa s ním bavia, sú tam nejaké narážky práve na tento článok. Hoci ľudia mu hovorili, že nič nie je staršie ako 3 dni stará aktualita, on následky tohto článku vníma dodnes, a to aj prostredníctvom toho, že žalovaný ho stále obťažuje. Nemá čas venovať sa tomu, aby stále chodil na políciu. V dôsledku všetkých týchto udalostí stratil dôveru v políciu, keď vidím, že policajti je nikto. Po jednom z pojednávaní v tejto veci sa ráno zobudil a zistil, že nemôže hýbať ani pravou rukou, ani pravou nohou. Diagnostikovali mu slabú mozgovú príhodu a v nemocnici som bol následne hospitalizovaný 1 týždeň. Nepozná žiadnu osobu z Piešťan, ktorá by sa zaoberala reprodukciami obrazov. Zmenené vnímanie jeho osoby inými ľuďmi trvá aj v súčasnosti, i keď už si na to akýmsi spôsobom zvykol, veď nakoniec zvyknúť sa dá aj na smrť. Po uverejnení článku žiadne osoby s ním kontakty neprerušili. Po určitých komunálnych voľbách v Považskej Bystrici sa rozhodol, že vo voľbách do mestského zastupiteľstva bude kandidovať za mestského poslanca, avšak po zverejnení článku od toho upustil, nakoľko s takýmto menom by to nemalo zmysel. Predmetný článok mal vplyv aj na jeho rodinný život, čo sa prejavilo tým, že on jednoducho v tomto období stratil chuť komunikovať aj s manželkou, čo jeho manželka nepochybne vnímala ťažko, hoci mu to nikdy nevytkla. Takisto prišiel za ním jeho syn a hovoril mu o tom, že článok videli jeho spolužiaci a že čo si on o tom má myslieť a čo bude robiť. Komunikácia s manželkou a so synom v podstate sa na niekoľko mesiacov prerušila. Prestal chodiť do spoločnosti a cítil sa sám.

Súd považuje za preukázané aj to, že vyšetrovateľ PZ mjr. Ing. Gaduš uznesením ČVS:ORP-206/1-VYS-PB-2015 zo dňa 30. 4. 2015 odmietol vec oznámenia Ľubomíra Osrmana o tom, že na internetovej stránke necenzurovane.net je uverejnený článok k jeho osobe, že by mal byť spolupáchateľ nelegálneho obchodu s obrazmi, podvodného získania obrazov od starých ľudí a následného falšovania daných

obrazov, čo je klamstvo, ktoré závažným spôsobom oznamovateľovi poškodzujú jeho meno, povesť a politickú kariéru. Vyšetrovateľ odmietnutie veci odôvodnil tým, že konaním Vladimíra Pavlíka nebola naplnená skutková podstata trestného činu ohovárania, nakoľko Vladimír Pavlík v čase vydania príspevku nemal vedomosť, že by uvedené údaje boli nepravdivé (č. 1. 302).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný pri výsluchu pred vyšetrovateľom uviedol, že pokiaľ by mu bol žalobca preukázal, že publikované veci sa nezakladajú na pravde, tak sa mu ospravedlní a požiada, aby bol článok z internetovej stránky stiahnutý a bolo by uvedené vysvetlenie, že článok je stiahnutý preto, že svedectvo sa nezakladalo na pravde. To je novinárska etika a podľa nej sa správa a je si vedomý, že je zodpovedný za správnosť uvedených údajov (č. 1. 302 p.v.).

Súd považuje za preukázané aj to, že na internetovej stránke www.seredonline.sk bol dňa 29. 5. 2015 uverejnený článok, v ktorom je uvedené okrem iného aj to, že žalovaný má už niekoľko rokov svoj web necenzurovane.net, na ktorom publikuje materiály, opätovne sa nepáčiace iným ľuďom.

Súd považuje za preukázané aj to, že Okresný úrad Považská Bystrica nerozhodoval o podaní Ľubomíra Osrmana k osobe žalovaného (č. 1. 301)

8. Súd vykonal listinné dôkazy uvedené v odseku 2 a 5 a z týchto dôkazov aj vychádzal. Súd uveril výpovedi žalobcu — súdu je totiž známe, že v prípade uverejnenia článku sa na osobu, o ktorej sa v článku píše, obracajú známi s potrebou o tomto článku sa baviť. Rovnako je hodnoverné aj tvrdenie žalobcu o tom, že uverejnenie obdobného článku - hoci nepravdivého vyvolá psychický diskomfort.

Súd uveril aj výpovedi svedkov Romana Ošlejšeke a Pavla Trnku, nakoľko v konaní nevyšlo najavo, že by títo svedkovia mali zlú reputáciu, resp. že by mali záujem na výsledku sporu.

Súd uveril aj výpovedi svedkyne Jany Osrman, nakoľko je uveriteľné, že uverejnenie obdobného článku je spôsobilé ovplyvniť rodinný život manželov.

Pokiaľ ide o výpis záznamu internetovej stránky (č. 1. 148), tento dôkaz nepreukazuje, že žalovaný je registrantom domény (čomu v slovenčine zodpovedá výraz držiteľ domény) necenzurovane.net. Držiteľ tejto domény si totiž aktivoval službu ochrany súkromia (privacy protection service), v dôsledku čoho meno skutočného držiteľa domény je nahradené dátami poskytovateľa služby ochrany súkromia (v danom prípade whoisproxy.ru), v dôsledku čoho služba whois nepozná skutočného držiteľa domény necenzurovane.net.

To, že žalovaný je držiteľom domény necenzurovane.net nepreukazuje ani listina na čl. 307 - na tomto printscreeene totiž nie je uvedené žiadne podrobnejšie vysvetlenie vzťahu žalovaného k predmetnej webovej adrese (t. j. či ide o držiteľa domény alebo iba o priestor, na ktorom žalovaný primárne publikuje).

To, že žalovaný je držiteľom domény necenzurovane.net nepreukazuje ani článok na seredonline.sk- to, že tretia osoba, ktorá nemá v náplni činnosti evidenciu držiteľov domén, napíše, že žalovaný má svoj web, ešte neznamená, že táto je hodnoverne informovaná o právnych vzťahoch k doméne necenzurovane.net.

Pokiaľ ide o trestné oznámenie zo dňa 28.6.2015 (č. 1. 16), súd uveril tvrdeniu, ktoré v tomto oznámení uviedol žalovaný o svojom konaní -1, j. že to bol on, kto odoslal na uverejnenie článok „Ľubomír Osrman, prezývaný Oserman, pravá ruka“.

Pokiaľ však ide o tie tvrdenia žalovaného uvedené v tomto trestnom oznámení, ktoré

sa týkajú konania tretích osôb, ide iba o subjektívne názory žalovaného nepotvrdené inými dôkazmi a súd im preto neuveril.

9. Pokiaľ ide o oznámenie o podozrení z trestného činu z 30.6.2015 (č. 1. 21), sťažnosť z 19.7.2015 (č. 1. 23), návrh na vykonanie exekúcie zo 7.5.2015 (č. 1. 48), príspevky žalovaného do internetových diskusií (č. 1. 49-50), listiny nazvané „BOREC6“, „BOREC7“, „BOREC5“, sťažnosť z 1.2.2016 (č. 1. 69), odvolanie proti rozsudku 6C 408/2015 (č. 1. 72) súd sa týmito listinnými dôkazmi nezaoberal, nakoľko tieto sa netýkajú toho, či žalobca kandidoval do rôznych komisií, či vyzerá ako bezdomovec, či navštevoval majiteľov rôznych obrazov, či mal cestovať do Rakúska, či počas väzby farára bol akoby v bdelej kóme a či sú dôvody na nezverejnenie právneho vzťahu v zmysle zmluvy o prenájme kultúrneho domu v Bytči — a teda pre súdenú vec sú nepodstatné.
- Súd nevykonal výsluch svedka Gaduša, nakoľko žalovaný v priebehu konania uviedol, že na tomto dôkaze netrvá (285 p v). Naviac - takýto dôkaz je pre toto konanie irelevantný. To, ako dopadla vec trestného oznámenia na žalovaného je predsa zrejmé z uznesenia ORP-206/1-VYS-PB-2015 a je teda zbytočné vypočúvať ešte aj osobu, ktorá uznesenie vydala. Najmä je irelevantné či žalobca podal trestné oznámenie na žalovaného, aby ho zastrašil.
- Súd ďalšie dôkazy nevykonal, nakoľko strany ďalšie dôkazy nenavrhl.
10. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
- Podľa § 13 ods. 1,2, 3 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
11. Medzi stranami je nesporné, že žalovaný napísal článok (t. j. je autorom článku), ktorý bol uverejnený na internetovej stránke www.necenzurovane.sk. K autorstvu predmetného článku sa žalovaný priznal okrem iného na pojednávaní dňa 3.7.2019, keď uviedol, že „...skutočnosti, ktoré sú uvedené v článku mi diktoval svedok, ktorý bol do udalostí zapojený...“ (č. 1. 284).
12. Žalovaný pritom v článku o.i. uviedol, že žalobca sa cíti ako doma v rôznych protispoločenských aktivitách a že žalobca navštevoval majiteľov obrazov, týmto vsugeroval, že ide o klenot, obraz si zapožičal za účelom expertízy, no v skutočnosti obraz poskytol falzifikátorovi a majiteľovi vrátil iba falzifikát.
13. Je teda zrejmé, že žalovaný vo svojom článku tvrdí, že žalobca páchal závažnú trestnú činnosť, ktorej obeťami boli starší (t. j. zraniteľnejší) občania.
- Verejne publikovaný článok kritizujúci žalobcu by mohol byť prejavom slobody prejavu - ale iba za určitých podmienok. Základnou požiadavkou na to, aby kritika

neodporovala právu (a teda aby sa dala sa považovať za výkon slobody slova) je to, aby kritika vychádzala z pravdivého údaja.

V opačnom prípade –t. j. ak kritika vychádza z nepravdivého údaja, uverejnenie nepravdivých údajov predstavuje neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti (vid' Rč 15/1996).

Dôkazné bremeno o tom, že publikovaný fakt (v predmetnom článku pritom nejde ani tak o hodnotiace úsudky žalovaného, ale o ním tvrdené fakty, že žalobca navštevoval majiteľov obrazov, že týchto presvedčil, že ide o klenot, že tieto si následne zapožičal a že majiteľom vrátil iba falzifikát) bol pravdivý, pritom zaťažuje žalovaného (vid' rozhodnutie NS ČR sp. zn. 23Cdo 120/2013 - strana 234 publikácie Občiansky zákonník pre prax Komentár vydaného vydavateľstvom EUROUNION v roku 2015, obdobne tiež rozhodnutie NS ČR sp. zn. 23 Cdo 4281/2008).

Žalovaný však v tomto konaní nepreukázal, že žalobca navštevoval majiteľov obrazov, že týchto presvedčil, že ide o klenot, že tieto si následne zapožičal a že majiteľom vrátil iba falzifikát. Vzhľadom na nepreukázanie pravdivosti publikovaných tvrdení súd potom vychádzal z toho, že žalovaný neoprávnene zasiahol do práva žalobcu na ochranu osobnosti.

Žalovaný nepreukázal ani to, že žalobca by v prípade jeho členstva v mestskej komisii vykonával príkazy osôb stojacich mimo komisie (t. že je bielym koňom).

V súvislosti s neunesením dôkazného bremena žalovaným sa žiada uviesť aj to, že žalobca naopak preukázal (výsluchom Pavla Trnku), že udalosti opísané v článku sa nestali.

Indíciou o tom, že v článku opísané udalosti sa nestali, je nakoniec aj to, že žalobca 17. mája 2011 k údajným výmenám pravých obrazov za falzifikáty malo dochádzať pred májom 2007) do súčasnosti nebol odstihávaný.

14. Z vykonaného dokazovania vyplýva aj to, že publikovanie článku malo u žalobcu za následok, že:

- po uverejnení tohto článku sa cítil veľmi nepríjemne a 2, možno 3 mesiace nespával
- po uverejnení článku mu telefonovali známi a on sa im snažil vysvetľovať, aká je pravda
- nie každý mu však uveril a po uverejnení článku sa teda zmenilo chovanie ľudí voči nemu, najmä keď ostatní ľudia prestali dôverovať jeho názoru ohľadom pravosti obrazov. Keď nejakému inému zberateľovi ukazoval svoje obrazy, u niektorých týchto zberateľov bolo vidno, že mu nedôverujú. Skrátka - stratil tú vážnosť v kruhoch zberateľov, ktorú dovtedy mal
- niekoľko prvých dní po uverejnení článku prestal chodiť do práce, nakoľko sa hanbil vyjsť na ulicu. V takej situácii si totiž myslel, že všetci sa na neho pozerajú
- prestala ho baviť práca
- zmenené vnímanie jeho osoby inými ľuďmi trvá aj v súčasnosti, i keď už si na to akýmsi spôsobom zvykol
- po zverejnení článku upustil od plánov kandidovať do mestského zastupiteľstva
- zmenil sa jeho rodinný život, nakoľko v tomto období stratil chuť komunikovať aj s manželkou, čo jeho manželka nepochybne vnímala ťažko, hoci mu to nikdy nevytkla
- jeho syn prišiel za ním s tým, že článok videli jeho spolužiaci a že čo si on o tom má myslieť
- prestal chodiť do spoločnosti
- cítil sa sám.

15. Vzhľadom na horeuvedené následky má potom žalobca zmysle § 13 Občianskeho zákonníka nárok na primerané zadost'učinenie. Primeraným zadost'učinením je pritom „morálne plnenie“ - t.j. ospravedlnenie sa alebo odvolanie urážlivých výrokov a súd preto žalovanému uložil povinnosť uverejniť ospravedlnenie.

Pokiaľ žalovaný argumentoval tým, že takáto povinnosť je nevykonateľná, v konaní bol preukázaný opak. Z odôvodnenia uznesenia ORP-206/1-VYS-PB-2015 totiž jednoznačne vyplýva, že žalovaný má možnosť ospravedlniť sa žalobcovi a požiadať o stiahnutie článku z internetovej stránky (č. 1. 303) - a je teda zrejmé, že výrok ukladajúci povinnosť uverejniť ospravedlnenie je vykonateľný.

V tejto súvislosti sa žiada poukázať aj na to, že z výpovede žalovaného vyplýva, že stránka necenzurovane.net má bližšie k blogu, resp. k statusu na sociálnej sieti (podľa výpovede žalovaného webová stránka od žalovaného chcela, aby sa sám naučil postup, ako článok publikovať na internete - vid' č. 1. 284) než internetovej verzii printového média i za ktorého obsah zodpovedá šéfredaktor).

16. Publikovanie ospravedlnenia je však dostatočnou satisfakciou iba vo vzťahu k urážke, keď žalovaný nazval žalobcu „Osermanom“, vo vzťahu k označeniu za bieleho koňa a vo vzťahu k tvrdeniu o tom, že žalobca vyzerá ako bezdomovec, ktorý sa bojí vody.

V článku, ktorého autorom je žalovaný, sú však uvedené aj také natoľko závažné tvrdenia, že púhe ospravedlnenie nestačí. Konkrétne ide o tvrdenia, že žalobca sa venuje protispoločenským aktivitám a že spolupôsobí pri oberaní starších občanov o ich cenné obrazy, ktoré znížili vážnosť žalobcu v značnej miere; súd preto žalobcovi priznal aj náhradu nemajetkovej ujmy - a to vo výške 5 000 €.

Súd pri určení výšky náhrady prihliadol na to, že publikovanie nepravdivých informácií viedlo k tomu, že známi žalobcu začali pochybovať o jeho bezúhonnosti a teda im musel vysvetľovať, aká je pravda, že ostatní milovníci umenia na čas prestali žalobcovi dôverovať v umeleckých otázkach, že došlo k narušeniu jeho rodinného života t hoci jeho manželstvo tento incident ustálo, nepochybne manželka žalobcu ťažko niesla, že manžel s ňou prestal hovoriť), že pociťoval psychický diskomfort (2, možno 3 mesiace nespával, prestal chodiť do práce, nakoľko si myslel, že všetci sa na neho pozerajú, cítil sa sám).

Na zaplatenie relatívne vysokej sumy 5 000 € súd žalovaného zaviazal aj preto, lebo zmaril kariéru žalobcu v komunálnej politike (o tom, či sa žalobca stane poslancom, by totiž mali rozhodnúť všetci oprávnení voliči a nie iba žalovaný, ktorý uverejnením nepravdivých informácií prakticky znemožnil žalobcovi kandidovať). Súd pri určení výšky peňažnej náhrady prihliadol aj na to, že po zadaní mena a priezviska do internetového vyhľadávača tento zobrazí na prvých pozíciách minimálne práve odkaz článok, ktorý je predmetom žaloby.

Súd prihliadol aj na to, že stránka necenzurovane.net má priemernú návštevnosť 21311 návštev mesačne (od júla 2019 do decembra 2019 — t. j. za 5 mesiacov stránku navštívilo 106 556 čitateľov).

17. Súd však žalobu zamietol čo do zaplatenia sumy 45 000 €. Súdna prax totiž dospela k záveru, že ako nemajetkovú ujmu nemožno priznávať neprimerané a premrštené sumy (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Cdo 171/2005) a že treba, aby súdy do úvahy brali aj iné hmotnoprávne predpisy upravujúce odškodnenie, napríklad zákon č.

215/2006 Z.z., v zmysle ktorého v prípade, že trestným činom bola spôsobená smrť, má poškodený nárok na vyplatenie odškodnenia v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy; pri trestnom čine znásilnenia, sexuálneho násillia alebo sexuálneho zneužívania za spôsobenú morálnu škodu stanovuje limit odškodnenia vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 MCdo 15/2012). Podľa názoru súdu hoci je ujma spôsobená žalobcovi závažná, túto v žiadnom prípade nemožno porovnávať so situáciou, keď dôjde k smrti blízkej osoby (a iba pri smrti blízkej osoby súdy priznávajú náhrady v rádoch desaťtisícov eur).

18. Pokiaľ žalovaný argumentoval tým, že on nie je pasívne legitimovaný a že žalobca mal zažalovať prevádzkovateľa stránky, tento názor nie je správny. Zo zbierky súdnych rozhodnutí (Z III str. 181) vyplýva, že ak pisateľ článku nie je pracovníkom vydavateľskej organizácie, ochrany sa možno domáhať priamo proti pisateľovi - čo žalobca v tejto veci využil.

V tejto súvislosti sa žiada uviesť aj to, že právne poriadky rôznych štátov umožňujú podávať žaloby nielen proti autorom, ale aj proti vydavateľom preto, že vydavateľ je spravidla bonitnejší ako autor článku. V súdnej veci je však situácia taká, že držiteľ domény necenzurovane.netje anonymný, čo podstatne sťažuje možnosť žalobcu zažalovať držiteľa domény a preto je z jeho strany racionálnejšie (keďže právo tomu nebráni) podať žalobu priamo proti autorovi článku.

19. Pokiaľ žalovaný nedôvodnosť žaloby videl vo vyjadrení Úradu špeciálnej prokuratúry k zverejneniu komunikácie M. Kočnera, porovnávať tieto veci v tomto konaní nie je celkom dobre možné. Nestačí totiž porovnať iba úmysel autora (t. j. jeho subjektívny názor, že zverejnenie určitého faktu by mohlo poslúžiť spoločenskému dobru), ale je potrebné porovnať aj to, autor svoje zdroje overoval. Tento súd však nemá žiadne informácie ohľadom toho, či a ako či médium, ktoré komunikáciu M. Kočnera uverejnilo, svoje zdroje overovalo - naproti tomu z obsahu spisu vyplýva, že informácie žalovaného pochádzajú z jediného zdroja, pričom žalovaný nevyvinul vôbec žiadne úsilie, aby si tieto informácie už pred ich uverejnením overil.

Podľa názoru súdu je totiž nepostačujúce, ak začal žalovaný začal vyvíjať snahu overiť si svoje tvrdenia až po ich uverejnení - a to tým, že začal podávať rôzne trestné oznámenia na žalobcu.

Na záver sa žiada uviesť aj to, že pokiaľ trestné právo vyžaduje pre trestný čin ohovárania vedomosť autora o tom, že údaj je nepravdivý, pre občianskoprávnu zodpovednosť autora je irelevantné, či autor vedel alebo nevedel o tom, že publikované informácie sú nepravdivé.

- 20.0 trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ako strane s plným úspechom priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov potrebných na účelné uplatňovanie práva.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Považská Bystrica v troch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní treba uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu

sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcej vete, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok).

V Považskej Bystrici dňa 8. januára 2020

Mgr. Libor Kysucký
sudca

Za správnosť vyhotovenia: Miroslava Marečková